

Άγιε Βασίλη;

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Τ. 169 15-12-17

Αγαπημένα μου παιδιά,

Με ρωτάτε αν είμαι αληθινός, αν περνάω από τις καμινάδες, αν μοιράζω δώρα, αν είμαι κοντρός, αν τρώω το γλυκό που μου αφήνετε, αν έχω ξωτικά για βοηθούς... Νομίζω σας έχω μπερδέψει λιγάκι και σας χρωστώ μερικές απαντήσεις.

Ναι, υπάρχω! Και μην αφήσετε κανέναν ποτέ να το αμφισβητήσει. Όποιος λέει κάτι τέτοιο, είναι γιατί ποτέ δεν πήρε στα χέρια του αυτό το μαγικό γράμμα που κρατάτε! Μπορώ να περνάω από τις καμινάδες, από κλειδωμένες πόρτες και κλειστά παράθυρα. Μερικές φορές δε χρειάζομαι γράμμα ή πρόσκληση... Απλά μια γλυκιά ευχή από κάποιο παιδάκι και μια σκέψη αγάπης μπορεί να με φέρει κοντά του!

Ναι, έχω βοηθούς! Η μαμά, ο μπαμπάς, η γιαγιά, ο παππούς... όλους τους χρησιμοποιώ! Κι όταν δε μπορώ να φτάσω στην ώρα μου, είναι όλοι αυτοί που κάνουν τη δουλειά μου! Είναι κάποιες φορές που κάνω λάθη πολλά. Και σας ζητώ συγγνώμη! Δεν καταφέρνω να σας φέρνω πάντα αυτό που ζητάτε. Άλλες φορές μπορεί να μπερδευτώ από τα πολλά δρομολόγια κι άλλες φορές να διαβάσω λάθος (θα φταίνε τα μάτια μου που πια τα γυαλιά δε με βοηθάνε)

Είναι κάποιες φορές που σκέφτομαι πριν σας φέρω κάτι, αν θα είναι καλό για εσάς. Μπορεί μια ευχή σας να την πραγματοποιήσω αρκετό καιρό μετά. Δεν είναι πως δε σας έδωσα σημασία, αλλά αυτό μπορούσα να κάνω αυτή τη χρονιά. Μη μου θυμώσετε! Προσπαθώ για το καλύτερο, αλλά δεν τα καταφέρνω πάντα!

Και, ναι! Τρώω γλυκά! Μου αρέσουν και δεν ντρέπομαι να το πω. Αν μου αφήσατε κάτι και δεν το έφαγα, είναι γιατί ίσως έφουγα βιαστικά για το επόμενο σπίτι ή σχολείο.

Ναι! Ξέχασα να σας το πω! Πηγαίνω και σε σχολεία! Γι αυτό, αν δε δείτε κάποιο δώρο κάτω από το δέντρο σας, μη στεναχωρηθείτε! Σίγουρα δε σας ξέχασα! Μπορεί απλά να μην πρόλαβα να περάσω από όλα τα σπίτια και να φέρω τα δωράκια σας στο σχολείο! Για αυτό, πριν φύγετε για τις διακοπές των Χριστουγέννων, σας παρακαλώ αφήστε ένα παράθυρο στην τάξη σας ανοικτό και μερικά από αυτά τα νόστιμα κουλουράκια που βλέπω ότι ετοιμάζετε να φτιάξετε με τη δασκάλα σας... και που ξέρετε; Ίσως προλάβω να περάσω και από εκεί!

Τώρα, αν βρείτε λίγη αστερόσκονη κρυμμένη στα μαλλιά σας το μαγικό βράδυ που θα σας επισκεφτώ, θα είναι από μένα! Για να μη με ξεχάσετε ποτέ!

Σας εύχομαι καλά Χριστούγεννα !!!

Με αγάπη,

Ο Άγιος Βασίλης

-Γράμμα που έλαβαν περιγαρή τα παιδιά της Β2 προ ημερών, σε απάντηση των δικών τους επιστολών προς τον Άι Βασίλη!!!

Γενικός το να λέμε ψέματα στα παιδιά είναι κακό. Ωστόσο υπάρχει και ένα λευκό (όπως η γενειάδα του Άι-Βασίλη) ψέμα που καλά κάνουμε και το επαναλαμβάνουμε, σύμφωνα με τους ψυχολόγους. Και αυτό διότι το να πιστεύουν οι μικροί στον Άι-Βασίλη αποτελεί φυσιολογικό και υγιές κομμάτι της ανάπτυξης τους. Η έννοια ενός άνδρα που ταξιδεύει... στον αέρα με ένα έλκηθρο το οποίο σέρνουν ιπτάμενοι τάρανδοι και καταφέρνει να μπει στα σπίτια να μπει στα άκρα της Γης μέσα από την καμινάδα προκειμένου να αφήσει δώρα - και όλα αυτά μέσα σε μία νύχτα - είναι το λιγότερο... παραμυθένια. Ωστόσο ο μύθος του Άι-Βασίλη ζει και βασιλεύει στους αιώνες αποτελώντας μια απρόσβλητη παράδοση. Γιατί είναι τόσο διαχρονικός;

Η φαντασία κομμάτι φυσιολογικής ανάπτυξης

«Δεν πιστεύω ότι είναι κακό για τα παιδιά να πιστεύουν στον μύθο κάποιου ο οποίος προσπαθεί να κάνει τους ανθρώπους χαρούμενους και να τους επιβραβεύσει αν έχουν δείξει καλή συμπεριφορά» αναφέρει ο δρ **Μάθιου Λόρμπερ**, παιδοψυχίατρος στο Νοσοκομείο Lenox Hill στη Νέα Υόρκη. «Η φαντασία αποτελεί φυσιολογικό κομμάτι της ανάπτυξης και βοηθά τον εγκέφαλο να γίνεται δημιουργικός».

Αλλωστε ο μύθος του Άι-Βασίλη έχει τις «ρίζες» του στην αλήθεια - ο Άγιος Νικόλαος (ή ο Μέγας Βασίλειος) στον οποίον βασίζεται ήταν υπαρκτό πρόσωπο. Έγινε γνωστός καθώς μοίραζε απλόχερα δώρα και χρήματα στους φτωχούς και αυτές οι αξίες τις οποίες διέδιδε είναι και οι σημαντικές, όπως είπε ο δρ Λόρμπερ στην ιστοσελίδα επιστημονικών ειδήσεων Live Science. «Αυτό είναι το πνεύμα των Χριστουγέννων, αν και η σημερινή καταναλωτική κουλτούρα μάλλον έχει ξεφύγει ολίγον τι από αυτό το πνεύμα» προσέθεσε ο ειδικός.

Ο Άι-Βασίλης είναι μόνο μία από τις μυθικές φιγούρες στις οποίες πιστεύουν τα παιδιά. Οι μικροί χρησιμοποιούν τη φαντασία τους συνέχεια, ακόμη και αν γνωρίζουν ότι το τελικό «δημιούργημα» αυτής της φανταστικής διαδικασίας είναι ψεύτικο. Όταν, π.χ., τα παιδιά παίζουν «κλέφτες και αστυνόμους», γνωρίζουν ότι στην πραγματικότητα δεν είναι κλέφτες ή αστυνόμοι. Μάλιστα οι ψυχολόγοι ανησυχούν για τα παιδιά που δεν έχουν την ικανότητα να γράφουν ή να λένε τέτοιες φανταστικές ιστορίες, εξήγησε ο ειδικός.

Στα εμπορικά κέντρα αλλά και στην θόνη

Η ιστορία του Άι-Βασίλη είναι επίσης «συνυφασμένη» με τη σύγχρονη κουλτούρα - κάθε εμπορικό κέντρο που σέβεται τον εαυτό του έχει τέτοιες ημέρες τον δικό του Άι-Βασίλη που φωτογραφίζεται με τα παιδιά, ενώ και η μικρή αλλά και η μεγάλη θόνη γεμίζουν με την παρουσία του Άι-Βασίλη την περίοδο των Χριστουγέννων, όπως σημειώνει η **Στέφανι Βάγκνερ**, παιδοψυχολόγος στο Ερευνητικό Κέντρο για τα Παιδιά του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης.

«Δεν μπορούμε απαραίτητως να πούμε ότι το να πιστεύουν τα παιδιά στον Άι-Βασίλη είναι καλό πράγμα, αλλά σίγουρα δεν είναι κάτι επιβλαβές» τόνισε η δρ Βάγκνερ στο Live Science. Τα Χριστούγεννα ενώνουν τις οικογένειες και ο μύθος του Άι-Βασίλη ενισχύει αυτούς τους δεσμούς, σύμφωνα με την ειδική.

Παράλληλα ο Άι-Βασίλης βάζει (με ευχάριστο τρόπο) τα παιδιά να κάνουν... homework. Είναι ίσως από τις λίγες φορές που τα μικρά παιδιά κάθονται με τόσο ζήλο να γράψουν γράμμα, γεγονός σημαντικό καθώς τους διδάσκει καλές συνήθειες.

Η απομυθοποίηση ελέω... συμμαθητών

Βέβαια, όπως συμβαίνει με όλα τα όμορφα πράγματα, η ιστορία του Άι-Βασίλη κάποτε τελειώνει. Τα παιδιά σταματούν να πιστεύουν στον αγαπημένο τους... γενειοφόρο με τον κόκκινο σκούφο σε διαφορετικές ηλικίες - συχνά ο «δάκτυλος» της απομυθοποίησης είναι κάποιος φίλος από το σχολείο.

Και όταν μπει το «σαράκι» της αμφισβήτησης, αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση. Τα ίδια τα παιδιά αρχίζουν να καταλαβαίνουν ότι κάτι δεν πάει καλά στην ιστορία. Για παράδειγμα, μπορεί να μείνουν ξαγρυπνα τη νύχτα της παραμονής των Χριστουγέννων ώστε να δουν τον Άι-Βασίλη να... εμφανίζεται με τα δώρα του. Και όταν εκείνος δεν έρχεται, εκείνα αμφισβητούν την ύπαρξή του. Η αμφισβήτηση αυτή σχετικά με το τι είναι αληθινό και τι όχι αποτελεί φυσιολογικό κομμάτι της νοητικής ανάπτυξης, κατά τον δρ Λόρμπερ.

Τι πρέπει να κάνουν οι γονείς

Τι πρέπει λοιπόν να κάνουν οι γονείς όταν τα παιδιά τους τους ρωτούν αν ο Άι-Βασίλης υπάρχει; Πρέπει ουσιαστικά να αποφασίσουν αν το παιδί τους είναι πράγματι έτοιμο να μάθει την αλήθεια. Ο καλύτερος τρόπος να χειριστούν το ζήτημα, συμβουλεύει ο δρ Λόρμπερ, είναι να ρωτήσουν το παιδί τους αν συνεχίζει να πιστεύει στον Άι-Βασίλη. Σε περίπτωση που η απάντηση είναι καταφατική, ίσως είναι νωρίς να του αποκαλύψουν την αλήθεια.

Ακόμη όμως και όταν φθάσει η στιγμή της αλήθειας, τότε θα ήταν καλό οι γονείς να τονίσουν στα παιδιά τους ότι το πνεύμα αγάπης των Χριστουγέννων είναι και παραμένει αληθινό και να τους μιλήσουν για την πραγματική ιστορία του Αγίου Νικολάου. (και του Μέγα Βασιλείου - σσ. του συντάκτη)...

Μη γίνεστε... μαρτυρήρηδες

Υπάρχουν βέβαια και παιδιά που μεγαλώνουν χωρίς να πιστεύουν στον Άι-Βασίλη καθώς είτε είναι τέτοια η κουλτούρα του μέρους στο οποίο ζουν είτε έτσι έχουν επιλέξει οι γονείς τους. Και αυτό δεν είναι κάτι κακό, σύμφωνα με τον δρ Λόρμπερ. Ωστόσο, σε αυτή την περίπτωση οι γονείς πρέπει να πουν στα παιδιά τους ότι δεν πρέπει να χαλάσουν το... χριστουγεννιάτικο όνειρο των άλλων παιδιών. Σε κάθε περίπτωση, μπορεί ο Άι-Βασίλης να αποτελεί μόνο μια παράδοση, ωστόσο «το πνεύμα της προσφοράς προς τους αδύναμους και της ενίσχυσης των ανθρώπινων δεσμών που τον συνοδεύει είναι άκρως αληθινό και οικουμενικό» καταλήγει ο δρ Λόρμπερ.